

Отговорът от Н. Цѣновъ изъ Браила не се забавилъ. Съ писмо отъ 12 дек. 1872 год. той изказва своята радостъ за напръдка на своето отечество, доброчестината, благосъстоянието и умственото повдигане на което той винаги е желалъ, макаръ отдалеченъ отдавна отъ него. Съ готовностъ приема поканата да съдѣйствува, до колкото може, за устройването на гимназията. По сѣщия този въпросъ той говорилъ и съ М. Колони, който случайно се намѣрилъ въ Браила и като му съобщилъ що пише, се зарадвалъ твърдѣ много за успѣхитѣ на училищата въ родното си мѣсто и общалъ съ благодарностъ и той своето съдѣйствие. На първо врѣме, понеже както за тогавашнитѣ училища въ Сливенъ, тъй и за прѣдполагаемата гимназия билъ потрѣбенъ единъ физически кабинетъ, то той далъ нареждане за набавянето на подобенъ кабинетъ. За тоя кабинетъ Н. Цѣновъ съ писмо отъ 11 юл. 1873 год. съобщава, че му пристигналъ отъ Виена и сѣщия день го прѣдалъ на австрийския параходъ за Бургасъ, чрѣзъ З. и Ст. Жечкови, съдържащъ се въ 5 сандѣка. Приложенъ е и описа на физическитѣ и химически инструменти и апарати.

За грижитѣ на М. Колони да осигури за издрѣжката на сливенскитѣ училища единъ постояненъ доходъ, се види и отъ едно писмо до общината отъ г. Василъ Д. Стояновъ изъ Браила, съ дата 16 юлий 1873 г., въ което пише: „прѣди единъ мѣсець и половина г. М. Колони се завърна отъ Гърция, прѣзъ тука въ Букурещъ; срѣщнахъ се нарочно съ негова милостъ и на пространно се разговорихъ за подобрѣнието на училищата ни въ Сливенъ. Господство му мя увѣри, че той ще се труди съ други заможни Сливенци да състави единъ капиталъ отъ 5—6 хиляди лири т. най-малко за сега (а послѣ ще се увеличи този капиталъ), като ще го обърнатъ въ нѣкой недвижимъ имотъ или ще го положатъ въ нѣкой европейски банкъ подъ лихва, която ежегодно ще тегли вѣчно Сливенската община за полза на училищата си. На такава идея сж другитѣ тука по-първи еднородци отъ Сливенъ, но главната ни надѣжда за сполука на това трѣба да бѣде на г. М. Колони, който и словомъ и дѣломъ е много крѣпкъ и родолюбець отъ всички други. .”

Не по-малко интересно е и едно второ писмо отъ Ст. Д. Кювлиевъ отъ 23 окт. 1873 г. изъ Букурещъ, съ което по